

Anılarda paylaştığım bir videoya şimdi rast geldim. Bildiğimiz TEDAŞ isimli ve logolu bir Facebook sayfasından paylaşılmış olan o videoda geçen vahim durumlar, sektörümüzdeki bazı benzerlikleri bana hatırlattı. O yüzden esasen bu video şu anda okuduğunuz bu makalemin adını SEKTÖRÜMÜZDEKİ ZÜBÜKLER VE ZÜBÜKLERİN ŞEBEKELERİ diye isimlendirmeme vesile oldu diyebilirim.

İnternet dediğiniz bu mecralarda her alanda asılsız birçok kirli bilgi bulunuyor. Hatta güvenilir sandığınız haber sitelerinde bile her yazanı doğru sananların durumuyla, izlediğim o video'da yaşananlar birebiriyle tam olarak örtüşmektedir. O video'da zübük film'inden kısa bir sahne alınmış. O sahne bittikten sonra, dünya liderlerinin aslında hiç göndermediği mesajları insanlara okuyan biri var. İnsanlarda gerçekten gönderildiğini sandığı o uydurmasyon mesajları ve söz konusu kişiyi coşkuyla alkışlıyorlar. Gerçekten yaşanmış bir olay. Gülsek mi, ağlasak mı diyebileceğimiz tarzda olan videolardan biridir. Birçoğunuzda zaten biliyorsunuzdur.

Ne yazık ki her sektörde olduğu gibi bizim sektörümüzde de zübükler var. Ve yine ne yazık ki zübüklerin her dediğine kayıtsız şartsız inanıp kandırılanları her yerde bulmak mümkündür.

Peki Nedir Bu Zübük?

Gerçekten zübüğün ne olduğunu tam olarak açıklan sıfatlarla beraber ilgili kaynaktan detaylı anlamını yazacak olursam belki bazılarınız çok ağır ve saygısız bir üslup olmuş diye söylenebilir. Kim bilir belki zübüklerin hak ettiği anlatım üslubu da saygı duyulmaması gereken bir üslup ile olmalıdır. Ancak yine de zübük kelimesinin en kibarca anlatımını yazmayı tercih edeceğim. Bilinen en kibar anlamı şudur: "Halk arasında kişinin kendi çıkarlarını gözetebilmek adına her yolu mübah sayması anlamında kullanılan deyimlerden biridir. Kısa anlamıyla "Zübük" kelimesi halk arasında çıkarıcı ve menfaatçi hatta dolandırıcı anlamına da gelmektedir."

Sektörümüzdeki Zübükler Kimlerdir?

Bu soruya bir listeyle de cevap verebilirim. Ancak buna rağmen bile o listedekiler görünen buz dağının sadece bir kısmıdır. Hatta bugüne kadar yazdığım yazılar içerisinde o zübüklerin bazılarının kimler olduğunu bazılarınız zaten biliyor. Bilmeyenlerde bunları araştırarak kolayca bulabilirler.

Bunlara ek olarak arşivlerimizden çıkarıp ifşa ettiğimize değmeyecek olan bir sürü isim bulmak mümkündür. Ama sektörümüzde olan zübüklerin genel özelliklerinden bazılarını yazabilirim.

Sektörümüzdeki Zübüklerin Özelliklerinden Bazıları Şunlardır;

Genelde kendilerini yerli yersiz birbirleri arasında bile övmeye, övdürmeye bayılırlar. Siz zannedersiniz ki sözde gazeteci ya da sözde yazar tarafsızca o kişi hakkında yazıyor ya da onların haberlerini paylaşıyor. İşin perde arkası çok başkadır.

Zübükler, buldukları konumlara başkalarının haklarını yiyerek gelmişlerdir. Kişisel menfaat ve çıkarları her şeyin üzerindedir. Dilleri Türk mutfağı diyebilir, meslek aşkı diyebilir ancak zihinlerindeki bambaşkadır. Mutfak sanatları kültürümüzde kendilerini çok yukarlarda zannederek öyle konumlandırır ki insanlar işin iç yüzünü bilseler de ses çıkartmaya çekinirler. Bu zübükler kendilerini böyle konumlandırmak için de işin perde arkasından farklı meslek gruplarındaki zübük yazarları, zübük gazetecileri kullanırlar. Kendilerini Türk mutfağının önde gelenlerinden hatta yön vericilerinden olduklarını başkaları aracılığı ile yazdırtırlar. Ancak tarihimize baktığımızda yurt içinde ve yurt dışında mutfak kültürümüze en büyük zararı bu zübükler vermiştir. Bu zararı nasıl verdiklerini kısaca şöyle de açıklayabiliriz: Bu zübükler uluslararası alanda da yalanları ve dolanları ile itibarımızı ayaklar altına almışlardır. Buldukları makamları ve mevkileri de yalanla, dolanla ve tehditlerle kirlenmişlerdir. Delilleriyle de ifade ettiğim bazı kirli işleri çevirerek aslında Türk mutfağına da en büyük ihaneti yapmışlardır.

Bu zübüklerin akılları fikirleri makam ve mevkilerini koruyabilmek için her türlü oyuna çalışır. Eğer söz konusu makamları ise; onlar çıkarları ve makamları için her şeyi yapabilirler, hatta herkesi piyasa dedikleri yerden silebilirler. O sahnede kendi adamları dışında kimseyi barındırmak istemezler. Yetenekleri olsun olmasın liyakate değil, sadakate bakarlar. Hatta yine bu zübüklerin deyimiyle kendi önlerini açabilmek için faydalı tüm insanları piyasadan silerek ilerlerler. Başkalarının haklarına girerler, emek hırsızlığı yaparlar, dolandırıcılık yaparlar, tehdit ve baskılarla insanları sindirirler. Dernek ve federasyon gibi yapıları kullanırlar. Oralarda maddi ve finansal konularda da tahmin edebileceğiniz nedenlerden ötürü şeffaflıktan çok uzaktırlar. Bunlar sektörde bazı yerlere gelmiş sözde duayen olarak tanınan hatta tanıtılan isimler arasında sıklıkla bulunur.

Peki zübüklerin gerçekten zübük olup olmadığını internet üzerindeki haberlerden araştırarak bulabilmeniz mümkün müdür?

Eğer sağlam kaynaklarınız yoksa veya zübükler tarafından baskılar görerek tehdit edilip onların tüm baskılarına ve tehditlerine boyun eğmediyseniz; onların kim ya kimler olduğunu haber içeriklerinden anlamamız teknik olarak çok zordur. Baskı ve tehditlerine boyun eğmediğinizde en az birkaç zübüğün kimlerden oluştuğunu ve yuvalanan şebekelerin nerelere ulaştığını rahatlıkla anlayabilirsiniz. Bu şekilde bunları anlamak mümkün olsa da tam olarak bu zübüklerin kurduğu sistemi bilmek ve anlamak için içlerinde onlardan biri olmanız gerekir.

Onlardan Olmazsanız Ne Olur?

Zübüklerin sisteminde belirli bir yerden daha ileriye gidemezsiniz. İleri gitmenize izin vermezler. Ya boyun eğmek zorundasınız ya da onların değimi ile piyasandan silinirsiniz. İleri gitmek isterseniz de zübüklerin adamları tarafından tehdit edilirsiniz, baskı görürsünüz hatta işinizden bile edilirsiniz. Yukarıda da ifade ettiğim gibi tehdit edildiğinizde boyun eğmezseniz zübüklerin bir kısmının kimler olduğunu ve sistemlerinde kimlerin, hangi sözde gazetecilerin bulunduğunu size onlarla ilgili tavsiye verenlerden de yola çıkarak; mantık, akıl ve sorgulama yöntemleriyle üzerine birazda araştırma yaparak rahatlıkla öğrenebilirsiniz. Bu yolla öğrendikleriniz, zübüklerin sadece bazılarını deşifre etmenizi sağlar.

İşte bende bu zübüklerin bazılarını uzun yıllar önce bu şekilde bulup yakın zamanda ifşa ettim. Türk mutfak sanatlarının geleceği içinde bu çalışmalarına kararlılıkla devam edeceğim.

Nede olsa yıllar önce şahsımı tehdit etmiş olan zübüklere de bu konuda vermiş olduğum bir sözüm vardı. Benim anlayışıma göre söz kime verilirse verilsin tutulur. Bende o zübüklere verdiğim sözümü tuttum ve tutuyorum. Geçmişte zalimce tehditlerde bulunan tüm zübüklere karşı da her zaman fikri mücadelemize kararlılıkla devam edeceğiz.

ZÜBÜKLERE KANMAK İSTEMİYORSANIZ NE YAPMALISINIZ? ZÜBÜKLERE KARŞI NASIL UYANIK OLURSUNUZ?

Şahsen sektörümüzdeki zübükleri anlama konusunda hayli uzun ve meşakkatli bir yol, mesafe katettiğini gönül rahatlığı ile ifade edebilen biri olarak; bu konuda söylediklerimin hepsini yaşamış acı hayat tecrübeleri olarak da değerlendirip okuyabilirsiniz.

Bazı zübükleri deşifre edebilmek için artık arşivlerimize bile bakmaya gerek duymuyorum.

Örneğin: İnternet üzerinden bile yıllar önce haber yapılmış olan ve içerisinde yabancıların hatta ABD'nin adının geçtiği bir sürü içi boş şişirme haberlerde onlardan bazılarına da rastlayabilirsiniz.

Bizim sektörden haber veren sitelerin genelinde yabancı kaynağı bulunmayan şişirme haberlere bazen çok rastlarsınız. Hatta bazı üniversitelerin sitelerinde bile maalesef bahsini ettiğim tarzda içerikler oluyor. Çok yazık ancak bazı ciddi kurumların bile ABD ismini kullanarak reklamcılıkta menfaat devşirme konusunda başta bahsettiğim videodaki zübüklerden de kesinlikle hiç farkları yok.

Güncel veya yıllar öncesine bile ait olabilen böyle içerikleri ya da haberleri gezdiğinizde, genellikle olması gereken yabancı isimlerin veya kaynakların orada yer almadığını görürsünüz. Doğal olarak bir çoğunuz şaşırmasın veya gereksiz detay olabileceğini düşündüğünüz ayrıntılarla nedense hiç ilgilenmez. Aslında olması gereken kaynağın belirtilmesidir. Bana göre

her şeyin bütününi özetleyen detaylardır. Özellikle bazı konularda gereksiz olduğunu zannettiğiniz tüm detayların ince detayları bile bana göre çok önemlidir.

Peki Sektörümüzde Bu İşler Nasıl Mı Oluyor Diyorsunuz?

Zaten hepsi işin perde arkasında birbirilerini iyi bilip tanır. Zübükler, kurdukları şebeke sisteminde kendileri gibi zübük olan her kesimden insanla çıkarları çatışmaya kadar inanamayacağınız derecede canciğer kuzu sarması gibi yakındırlar. Çıkarlarının çatıştığı yerde içlerinde kavga ederler. Bunu genellikle de medya ya yansıtmazlar ancak zübüklerin aralarının bozulduğunu birlikte katıldıkları ya da katılmadıkları etkinliklerden de anlayabileceğiniz gibi, şu yolla da tahmin edebilirsiniz: Zübükler daha önceden sık sık bir araya gelmelerine rağmen çıkarlarının bittiği yerde bir araya gelmeyi keserler. Bunlarla ilgili sık sık fotoğraf kareleri paylaşırlarken bakarsınız ki uzun bir süre veya neredeyse hiç birlikte paylaşımları bulunmaz. Tabi bu yolla yüzde yüz zübüklerin arasında olup biten çıkar ilişkileriyle ilgili detaylara sahip olamazsınız. Ancak bu size bazı konularda akıl yürütebilmenize katkı sağlar. Elbette bunlar zübüktürler ve zübükler dün çıkarları çatışınca kavga ettikleri gibi, çıkarları örtüşünce bir araya gelip tekrardan canciğer kuzu sarması olmasını da çok iyi bilirler. Çünkü bunlarda omurga namına hiçbir şey yoktur. Omurgasızdırlar. Dün çıkarlarına göre söylediklerinin yarın arkasında duramazlar. Çünkü bunlar her zaman çıkarlarına göre hareket eden ve başkalarının haklarına girerek yaşamlarını sürdüren organizmalardır.

Hazırlayacakları tiyatro oyununun senaryosunu önceden yazarlar. Oyuncuları belirlerler ve bazen başrolde olurlar, bazen de sahnenin arkasında oturup kurguladıkları oyunu seyrederler. Ancak oyunlarını yayına bir şekilde belirledikleri aktörlerle koyarlar. Buna farklı birçok kategoride örnekler verebilirim.

Haberler kategorisinde verebileceğim örneğe göre:

Örneğin; tarzı çok belli olan bazı haberlerde atılan başlıklar genelde ilgi çekici olur ve sanki yabancı ülkede o an için halen olmakta olan ve oradakiler için çok önemliymiş gibi zannetmenizi sağlayan cümleleri özenle seçerler. Halbuki yabancıların umurlarında bile değildir, ya da bahsedilen ülkede o konuda tek bir haber kaynağı bile yoktur. Kısacası ne haberin içindeki zübükler bahsini ettikleri ülkede bulunanların umurlarındadır nede orada bahsini ettikleri şekilde gerçekten sizlere aktardıkları şekilde bir etki vardır.

Mesela sektörümüzde ABD-Amerika yazan içeriklerde bizim o tiyatro oyuncusu bazı sözde meslektaşlarımızın fotoğrafları ve genelde kendilerinin söylemediği makyajlanmış cümleleri bulabilirsiniz. Bunlar geçmişte de yapılmıştı, günümüzde de yapılmakta olabilir.

Komik ve bir o kadar da üzücü ancak şunlar bile oluyor:

“ABD’nin ünlü şeflerinden tam not aldı.” Tabi hangi ünlü şeflerin olduğunu resimleri ve isimleriyle beraber o içerikte bulabilenlere aşk olsun. Zaten kimse de sormuyor dimi... Haberin

başında, sonunda ve ortasında ABD ismi zaten var ya, o zaman haber içeriğinde olması gerekenlerin hangi şefler olduğuna ya da ABD'den onların fotoğraflarını da yayımlayıp kaynak göstermeye de bunlara göre gerek yok. Acaba gerçekten gerek yok mu? Acaba gerçekten öyle haber verilir mi?

ABD'nin yerine başka bir ülkeyi getirerek de konuya bakabilirsiniz. Bunlar hep oldu, halende saygın diye tanınan medya kuruluşlarında bile oluyor, olabilmektedir.

Birde şu tam not veren ünlü şeflerin kim olduğunu yazsalar. Tabi o ünlü şefin kim olduğunu bulursanız gerçekten bir not verip vermediğini öğrenmeniz gerekir. Eğer onu da öğrenmeyi başarabilirseniz, belki bir gün uzmanlık alanınız olmasa da kendi çapınızda çok iyi araştırmacı bir gazeteci bile olabileceğinizi anlarsınız.

Haber içeriklerinde yer alan o bazı ülkelerdeki yabancı şefler veya ABD'li şefler buldukları eyalette acaba ne kadar ünlüler? Belki gerçekten de saygı duyulanları ve tanınanları medya için demeç bile vermiyordur. Tabi bizdekilerin neredeyse hepsi medyada sürekli gündem olmaya çok meraklı olduğu için herkesi kendileri gibi zannediyorlar. Bahsini ettiğim o şefleri onlar nereden bilecekler.

Diğer başka bir soru da şudur: Hayatlarında hiç Türk yemeği yememiş olan yabancı şef ya da şefler veya kurumlar bizim damak tadımızı yansıtan yemeklere gerçekten tam not verebilecek bilgi, tecrübe, beceri ve donanıma sahipler mi? O zaman bu yabancı şeflerin birçoğunun bu konuda hiç meyilleri olmamasına rağmen, niye bizim yemeklerimizle ilgili olarak bilirkişi gibi gösteriliyorlar veya içimizdekiler onlara bu rolü bilerek ve isteyerek yüklüyorlar? Acaba neden?

Hayatında belki de hiç Türk yemeği yememiş olan yabancı şeflerden tam not almaya can atan bu içimizde kendilerine bile saygıları bulunmayan sahte (özenti, kötü taklit, uyduruk) eğitimci, eğitim görevlileri, aşçılar ya da aslında onlara çok yakıştığını düşündüğüm genel bir tabir ile bu zübükler gerçekten hiç düşünmüyorlar. Almışlar kendilerine göre bir kurumdan ya da üniversiteden isimlerinin önüne ardına bir unvan ile makam, zübüklüğe tam gaz devam diyorlar. Birçoğunun oralara liyakat esasına göre gelmedikleri ya da getirilmedikleri çok iyi bilinmektedir.

Onlara seslenerek sormak hatta kendim dahil genel gidişatımız ile ilgili olarak bir sorgulama ya da bazılarının değişimiyle beyin fırtınası yapmak istiyorum. Ancak benim yapacağım beyin fırtınaları gerçeklere olur. Akla ve mantığa dayalı olur. O yüzden bunu birçoğu kaldıramayabilir. Bunları birçoğunun kaldıramayacağı da tecrübelerimle sabittir.

Elbette bilmeden bazı yalanlara kanan masum insanlarımızı ayrı tutarak tüm bu satırları yazıyorum.

Ve şöyle demek istiyorum;

Bazılarının pek değerli gördükleri şu zübük-zadelere düşünmeden bilerek ve isteyerek inanan zübük-zedelere de seslenerek soruyorum. Gerçekten çok merak ediyorum: Hangi ülkeden bir yabancı şef ya da şefler kendi yemekleriyle ilgili sizlerden tam not aldı ya da almak için ağızınızın içine düştü?

ABD’de Jose Andres’in grubunda çalıştığım dönemlerde orada bulunan bütün yabancı şefler şahsen hazırlayarak yaptığım veya yapacağım yemeklerin hiçbirine tam not vermek gibi bir anlayışla hareket etmemişlerdi. Onlar daha çok bir Türk’ten kendi yemeklerini nasıl yaptığını bütün püf noktalarıyla öğrenmek isteyen kişilerdi. Bazen düşünüyorum da belki de bu durum bilmeden zorunlu olarak onlara hissettirdiklerimle alakalıydı. Belki de onların gördüğü ancak benim açımdan farkına tam varamadığım bir saygı çizgisiyle de alakalı olabilir. Ancak bana göre de açıkladığım nedenlerden ötürü olması gereken her zaman için odur.

Yine çok merak ettiğim sorulardan bir diğeri şudur:

Bizimkilerin piyasa dedikleri o tiyatro sahnesinin sözde en üstünde başkalarının haklarına girmiş olarak bulunanlarınız da dahil olarak; acaba Fransız, İtalyan şef ya da şeflerin kaç tanesi gelip tamamen kendilerine ait olan yemekle ilgili siz Türk şeflerinden tam not almaya çalıştı? Bunları da kendi ülkelerinde sizin iç medyada sunduğunuz gibi süsleyecek şekilde Fransızlara, İtalyanlara veyahut ta Amerikalılara anlattı? Acaba dış basında herhangi bir Fransız şefin yaptığı yine herhangi bir Fransız yemeği ile ilgili olarak şimdi yazacağım şekilde bir haber okuyanız ya da okumuş olanınız var mı? “Fransız şefleri yaptıkları yemeklerle ünlü Türk şeflerden tam not aldı.” Var mı böyle bir haber okuyanız, okumuş olanınız veya bulanınız? Fransız şefin yerine herhangi başka bir yabancı şefi de koyabilirsiniz. Hatta ünlü olmalarına da gerek yok. Fransız veya yabancı aşçılar arasında olmaları bile yeterli olacaktır.

Peki siz onların ağızlarının içine her türlü düşerken ve onlarda sizin yüzünüze gülerken acaba birçoğu gerçekten size saygı duyuyorlar mı diye hiç düşünüyor musunuz? Yoksa yüzünüze güldüklerinde size saygı duydukları masalıyla kendinizi ve toplumumuzu mu kandırıyorsunuz? Belki de asıl soru bu soruları hiç düşünüp düşünmediğiniz olmalıdır. Bence birçoğunuz bu kadar düşünecek kadar olgun değil. O yüzden ben bunları düşünüp sorgulayanlarınızın yok denecek kadar çok az olduğunu bilenlerdenim. İşte bu yüzden olursa bazı işler gençlerimizle, yani yeni yetişecek olanlarımızla olur. Onlarla ilgili tek endişem ise bir süreliğine de olsa sizin gibilerin elinde yetişmeye mahkûm olmalarıdır. Ancak yaşadığımız çağ içinde ve gelecekte gençlerimiz gerçeklerin peşinden gitmek için çabalayacaklardır. Gerçekleri görebilmelerini sağlayan tüm donanımlara ve düşüncelere gençlerimiz bir gün mutlaka sahip olacaklardır diye düşünüyorum.

Niye bütün ümit gençlikte diye sormayınız. Bütün nedenleri detaylı anlatımlarıyla beraber sıralamaya kalkarsam; 7 Ocak 2020 tarihinden itibaren yazarak paylaşmaya başladığım o nedenlerin hepsinden bile kalın ciltli bir kitap oluştururum.

“Bütün Ümit Yeni Yetiyecek Olan Gençlikte...” Kısaca Neden mi?

Çünkü piyasa dediğiniz o tiyatro sahnesinde bulunanlarınızın en tepeden en aşağıya kadar neredeyse hepsinin kendilerine bile saygıları yok. Ama iş ABD ismiyle kendi isimlerinin yan yana gelmesi olunca birçoğunu amuda bile kalkarken görürsünüz. Baktılar ki bazı şeyler onlar için ABD’de çok zor, o zaman da başkalarına yaranmak için yine gidip yurt içinde farklı kılıklara girerek kırk takla atarlar. Dün ak dediklerine bugün kara, bugün kara dediklerine yarın ak derler. Nede olsa zübükler için her yol mubahtır. Bukalemun bile o kadar hızlı dönüp renkten renge giremez.

Neden mi bütün ümit gençlikte... Çünkü birçoğu şöhretini, o sözde başarılarını bile daha başlangıçtan yalan temeller üzerine kurmuştur. Birde utanmadan insanların önüne çıkıp “Kişisel gelişim ve başarı” dersleri vermeye kalkarlar. Hatta yalan temel üzerine kurulu olan hikayelerini anlatırlar. Aslında bazıları bahsini ettikleri o sözde başarıları nasıl elde ettiklerini tüm gerçeklerle itiraf ederek anlatsa hepimizin kişisel gelişimi için en büyük katkıyı sağlamış olurlardı. Ama emek hırsız ve dolandırıcı olduklarının itirafını hiçbir zaman yapamazlar.

ŞİMDİ İZİNİZLE GELELİM ASIL KONUMUZA

Açıklayacağım kaynaklarıma dayanan teyitlerle beraber buradan sonra okuyacaklarınız; sahtekarlık içeren, yalancılık içeren, dolandırıcılık içeren hatta emek hırsızlığı içeren bir konunun ifşası olacak.

Le Cordon Bleu bildiğiniz gibi dünyaca tanınan meşhur aşçılık okullarından biridir.

Bu konu yurt dışından farklı zamanlardaki iki farklı yetkili isime de dayanarak tarafımdan bizzat teyit edilmiştir. Yani kaynaklarım Le Cordon Bleu’nun içinde olan yetkili kişilerdir. O yetkili isimlerin ifadeleriyle söz konusu kişinin ifadelerini karşılaştırarak oluşturduğumuz tüm çalışmaları bütün ayrıntılarıyla incelemenizi ve okumanızı öneriyorum.

Hiç Emek Harcamadan Bir Kişi Dünyaca Ünlü Le Cordon Bleu Okulundan Nasıl Mezun Oldu?

Ve o kişi bunu 20 yıl boyunca kullanarak başta kendi olmak üzere etrafındaki herkesi nasıl kandırdı? Ya da kandırdığını düşündü?

Bilindiği üzere gerçeklerin bir gün ortaya çıkmak gibi bir huyu vardır. Birçoğunuza göre bu cümledeki huy ‘kötü’ olarak nitelendirilir. Ancak bana göre gerçeklerin bir gün mutlaka ortaya çıkmak gibi güzel bir huyu vardır. Ben o huyu ‘güzel’ bir huy olarak niteliyorum. Çünkü tüm güzellikler adaletin ve gerçeklerin olduğu yerde olur.

Elbette sadece gerçekleri ararken yalnızca aleyhteki olasılıkları değerlendirmedim. Lehine olmasını düşündüğümüz hatta umduğumuz tüm olasılıkları da değerlendirdim. Ayrıca tüm olasılıkların tamamını Le Cordon Bleu yetkilisi ile olan yazışmalarımızda bile değerlendirdik.

Kısacası sadece doğru olan tüm bilgileri edinmeye çalıştık. Nitekim yetkili ağızdan o bilgileri fazlasıyla edindik.

Konuyla ilgili söylenecek ve yazacak o kadar çok şey var ki...

Bu yüzden mümkün olduğunca konuyu dağıtmadan sizlere sade bir dille anlatmaya gayret gösteriyorum. Sizinle paylaşacağım bu gerçeğin ortaya çıkabilmesi en az 20 yılı buldu. Ama sonunda ortaya çıktı. Nasıl mı minimum 20 yıl oluyor? Şöyle ki: Söz konusu kişinin ifadesine göre sözde mezun olduğunu iddia ettiği yıl 2001. Yine söz konusu kişinin ifadesine göre kendisi 4 yıl Le Cordon Bleu Lisbon'dan sözde eğitim almış. Yani 4 yılı 2001'den çıkaracağız. Buda demek oluyor ki ilgili kişi 1997 yılından beri Lisbon'da açılmış olması gereken Le Cordon Bleu'da eğitim görüyor olarak bilindi ya da tanıtıldı. Bu da bize 20 yılı aşkın bir süreyi yaklaşık 24 yılı veriyor.

Le Cordon Bleu'daki 2.kaynağım da ilgili isimde bir mezunun veri tabanlarında olmadığını kesin olarak ifade etti. Yine kendisi şunu da ifade etti: "1995'ten beri Le Cordon Bleu için çalışıyorum, dolayısıyla Lizbon'da hiç okulumuz olmadı desem yanlış olmaz."

Şimdi ilgili kişinin durumuna bakalım ve yavaş yavaş en baştan ileriye doğru film şeridini saralım;

Son dönemlerde televizyonlarda gördüğümüz biri kendisini söylemekte olduğu okulunun hiç bulunmadığı bir ülkeden mezunu olmuş olarak gösterir. Bu konuyu 2012 senesinde en başta kendisine sormuştum. Aldığım cevabı o günde inandırıcı bulmamıştım. Bu yüzden ilgili konularda Le Cordon Bleu'nun Satış ve Pazarlama koordinatörü ile kısa bir görüşme, yazışma gerçekleştirmiştim. O gün bu konuları hiçbir yerde yayımlatamayacağımı da bildiğim için konuyu bir yerden sonra zamana bıraktım. Evet bu zamana bırakış yaklaşık 9 yıl olmuş.

Yıllar önce de yetkili ağızdan edindiğim bilgi maalesef o kişinin insanları kandırdığı yönünde olmuştu. Okuldan aldığım cevap bahsi geçen ülkede Le Cordon Bleu olarak kesinlikle bir okul açmamış oldukları yönündeydi. Yine aynı Le Cordon Bleu yetkilisi, ismini verdiğim kişinin veri tabanlarında görünmediğini ve öyle bir mezunlarının bulunmadığını da ifade etmişti. Yıllar sonra farklı bir Le Cordon Bleu yetkilisinden de aynı teyidi bu kez sorularımı daha da detaylı sorarak aldım. Kendisi 1995'ten beri Le Cordon Bleu için çalıştığını ifade ederken benimle birçok detayı açık şekilde paylaştı. Kısacası bugün öğreneceğiniz söz konusu kişi hepinizin televizyonlardan da tanıyabileceği bir isim de olsa, benim yazdıklarımın hepsini destekleyen kaynaklarımın söyledikleri oldukça sağlam.

Kendisine göre bu okuldan mezun olan ilgili kişi, yıllar önce konuyla alakalı olarak şahsıma verdiği cevapta; eğitim aldığı Le Cordon Bleu okulunun sözde Lizbon'da olduğunu ifade etmişti. Sonrasında ise söylediği Le Cordon Bleu, sözde öğrenci azlığı nedeniyle kapatılmıştı. Yine aynı kişi cevabında kapatılan okuldan arta kalan öğrencilerin Kanada'ya devir ettiğini söylemişti. Ancak okuldan aldığım teyitlerde bu bilgiler de tamamen yalanlandı. Ve yine buna ek olarak son günlerde tekrardan aldığım teyitlerde Le Cordon Bleu'nun 25 yıldan fazla süredir hiçbir okulunu söz konusu kişinin iddiasında olduğu gibi "Öğrenci azlığı nedeniyle" asla kapatmamış olduğu yönündeydi. Yıllar önce bu konuyu Le Cordon Bleu ile yazıştığımda okulun satış ve pazarlama

koordinatörü Sayın Margaret Warren’de teyit etmişti. Yukarıda da belirttiğim gibi kendisi okullarında söylenen isimde bir mezun olmadığını da ifade etmişti.

Son günlerde tekrardan aldığım teyitlerden de rahatlıkla görebileceğiniz gibi; 1995 yılından beri Le Cordon Bleu’da çalışan Sayın Kathy Shaw, 2004 yılında Canada-Ottawa’da bulunduğunu ve Portekiz’den öğrenci almadıklarını da kesin bir dille ayrıntılı olarak ifade ediyor. Buda söz konusu şahsın ifade etmiş olduğu şu bilgiyi yalanlıyordu: Sözde Portekiz’de olduğunu söylenen Le Cordon Bleu okulu güya kapanmıştı. Ve okul kalan öğrencilerini güya Canada-Ottawa’ya göndermişti. İlgili kişinin verdiği bu bilgilerin de tamamen uydurma bir yalan olduğunu Le Cordon Bleu yetkilisi verdiği yanıtlar ile ispatlıyor.

Şimdi sorulardan biri de şu;

Varsayalım ki kişisel internet siteniz var. Kişisel internet siteniz dahil olmak üzere sizlerden kaç mezun olduğunuz okulla ilgili görsellere bu sitede yer verir? Neredeyse hepiniz en başta o görsellere oldukça kapsamlı olarak herkesin görebileceği bir alanda yer verirsiniz. Mezun olurken çekilmiş fotoğraflarınız, elinizdeki diplomanız, sınıf arkadaşlarınız kısacası bunlar gibi birçok şey hepiniz için önemlidir. Bunlar gibi birçok detayın en azından birine bile sitenizde yer verirsiniz. Normal olanda zaten budur.

Peki bir kişi bu konuyu her yerde yazıp, birçok yerde haber yaptırmasına rağmen bunlarla ilgili tek kare bir fotoğrafı bile neden hiçbir yerde paylaşmaz ya da paylaşamaz?

Eğer mezun olduğunuzu iddia ettiğiniz okulla ilgili bir sıkıntınız ya da sorun yoksa; her türlü paylaşımı yapabildiğiniz şahsi sosyal medya hesaplarınızdan da mezun olduğunuz okulla ilgili olan resimlerinizi paylaşmamak için kesinlikle bir nedeniniz olmaz. Yani birçok kişi mezun olduğu okulda çekilmiş fotoğrafları, en azından mezuniyeti sırasında çekilmiş olanlarını anı için de olsa saklar ve normal olarak birçok mecrada da paylaşır. İşte konumuzla alakalı olan anormal olan kısımda buradan anlaşılıyor. İlgili kişi içinde geçerli olması gereken normal durumun tamamen tam tersinin geçerli olduğu, yaptığı daha doğrusu hiç yapmadığı paylaşımlardan da bellidir.

Le Cordon Bleu’da bulunan kaynağımın da benim gibi düşündüğünü söyleyerek devam ediyorum. Şimdi geleceğim noktayı düşünürken dikkat etmeniz gereken en önemli husus şudur: Bu şahsın yaptığı gibi Le Cordon Bleu logosunun olduğu bir şef ceketini kendinize yaptırttınız ve sırtınıza giydiniz. Sonra da Türkiye’de çalıştığınız yerlerde elinizin altında bulunan insanlarla eğitimdeymiş gibi fotoğraf çekip bir yerlere koyulmasını da sağladınız. Şebekenizin de desteği ile sürekli olarak haber sitelerinde Le Cordon Bleu detayı ile boy gösterdiniz. Hatta reklam alanları bile satın aldınız. İnsanları böylelikle mezun olmadığınız bir okuldan mezun olmuşsunuz gibi kandırdınız. Sonrasında ise tüm bunlar ülkenin en önde gelen ve saygın olduğunu bildiğimiz medya kurumları tarafından bile araştırılmadan yayımlandı. Peki vicdan sahibi olan insanlara hitaben soruyorum siz bunları böyle yaptığınızda acaba kaç kişinin emeğini çalmış olursunuz? Acaba kaç tane gerçekten emek vererek namuslarıyla okul bitirmiş, üniversite okumuş

insanımıza haksızlık yaparsınız? Acaba kaç kişinin önüne haksız olarak geçip bir yerlere gelir ya da getirilirsiniz? Başta kendiniz olmak üzere etrafınızdaki herkesi kandırırken bir gün tüm bunların ortaya çıkmayacağını da hiç hesaba katmadan acaba nasıl uyku uyuyabilirsiniz? Kısacası eğer zübük değilseniz bunları umursamadan başınızı yastığa koyamaz, hatta insanların yüzüne bile bakamazsınız. Ancak eğer zübüklerdenseniz işte o zaman bunların hiçbiri umurunuzda bile olmaz. Emek hırsızlığıymış, dolandırıcılıkmış hiç umursamazsınız. Çünkü zübükler öyledirler.

Peki normalde bir okuldan mezun olanların ve bir okulda eğitim görenlerin genellikle nasıl fotoğrafları olur?

Eğitim gören ya da görmüş olan birinin kendisine eğitim verenlerle beraber yer alabileceği fotoğrafları bulunmuyorsa bu o kişinin mezun olmadığı anlamını elbette taşımaz. Ancak biliyoruz ki en azından 90'lı yıllardan beri mezuniyetle ilgili geleneksel törenler gerçekleştirilirken bunlar fotoğraflarla da hatıra olarak birçok mezun tarafından saklanılır. Bunlarla ilgili olarak ciddi eğitim kurumları bile kendi kayıtları için mezuniyetiniz sırasında fotoğraflarınızı çeker.

Nitekim söz konusu kişinin o dönemlerden kalan bazı fotoğraflarına bugün bile baktığınızda elde edeceğimiz sonuç şu oluyor: O fotoğraflarda söz konusu bu kişi Le Cordon Bleu logosuyla çektiği resimlerin çoğunda, eğitim alan bir öğrenciden ziyade eğitim veren ya da eğitim verdiğini zanneden bir kişi havasını kendisine katmış. Ne kadar acıklı dimi. Aslında bu durum okulda sınıf öğretmenin bulunacağı yere yani öğretmen koltuğuna bütün eğitim hayatı boyunca bir öğrencinin oturmasına benziyor. Dünya'da yalnızca Türk toplumu için geçerli olabilecek olan böyle bir durum sadece 23 Nisanlarda olur. Öğrenciler belki öğretmenlerin koltuğuna her yıl tek bir gün için sadece 23 Nisan tarihlerinde oturtulabilirler. Ancak normal zamanlarda bu durum tüm dünyada da anormal bir davranıştır. Belki şunu sorabilirsiniz acaba Le Cordon Bleu bu kişi için bir 23 Nisan kutlaması yaparak öğretmen koltuğunda olmasına izin vermiş olabilir mi? Zaten bu konuyla ilgili olarak da Le Cordon Bleu yetkilisinin yazdıklarını okuduğunuzda ne demek istediğimi çok daha iyi anlayacaksınız.

Sık sık tekrar etmekte fayda olduğunu düşündüğüm gibi; yakın zaman içinde yani geçtiğimiz günlerde bir kez daha okulla bağlantıya geçtim. Bu sefer konuyla ilgili tüm detayları verdim ve okuldan o isimde birinin mezun olup olmadığını tekrar başka birine sordum. Aldığım yanıt yine o isimde bir mezunlarının olmadığı yönünde oldu. Aldığım yanıt yine söz konusu kişinin tüm söylediklerini yetkili ağızdan tüm detaylarıyla yalanlıyordu. Aldığım yanıtlar söz konusu kişinin şef ceketindeki hataları bile anlatıyordu. Le Cordon Bleu'nun yetkilisi tarafından şahsıma verilen tüm detaylı bilgiler ilgili şahsın ceketinde olmaması gereken bütün hatalı detayları bile anlatıyor. Yani tüm bunlar aslında hiç kimsenin kolay kolay gözden kaçırmaması gereken çok önemli detaylar. Ancak birçoğunuz bu detayları atladığı için kandırıldı. Örneğin yetkili kişi kendisine gönderdiğim resimdeki detayları çok iyi fark etti. Onunda ifade ettiği gibi yaptırılan şef ceketinin üzerinde "Chef De Cuisine" ibaresi bile eksik-hatalı yazılmıştı. Yine "Le Cordon Bleu" olması gerekirken yetkilinin de ifade ettiği gibi; okulun ismi ceket üzerinde "Le Cordon Blue(Mavi)" olarak yazılmıştı. Yani harf hataları bile uzmanlardan kaçmamıştı.

2012 yılında bizzat o kişiye e-posta vasıtası ile okulla ilgili sorular sorduğumda aldığım yanıt harfi harfine aynen şuydu:

“Merhaba Burs şuankı sitemde yok benim zamanım devlet her turizm otelcilik okulundan okul puanı ve ders puanı iyi olan 3 öğrenciye devlet bursu sağlamıştı ve o bursla gitmişim 4 sene Grand Master programı aldım ben 2001 mezunlarındım o kul Lizbon alfam bölgesinde 13 senelik eğitim veren bir okuldu 2004 yılının kasım ayında öğrenci azlığından dolayı kapanmıştır. Kalan 14 öğrencisinin eğitimlerini tamamlamaları için devamın da Kanada Ottawa devretmiştir.”

Ve bu doğruluktan uzak olan sözlerin altında o dönemde maalesef ki şu unvan yer alıyordu:

“Turkish National Culinary Team Director”

O dönemde söz konusu bu kişi, kendi deyimleriyle insanları piyasadan silenlerin başında bulunanlardan biri olan Zeki Açıkoz’un ve onun tekelindeki TAFED’in içinde bulunuyordu. TAFED’e bağlı şekilde bu kişi o günlerde yukarıdaki unvanla maalesef ki ülkemizi de temsil eden bir görevde bulunduruluyordu. O görev ve makamda bulunurken bile bu yalanları söylemekten de hiç çekinmiyormuş, hatta hiç utanmıyormuş.

Le Cordon Bleu okulu resmi şubesinin bulunmadığı bir ülkede “Workshop” açmış olabilir miydi?

Yetkili kişi E-posta’dan verdiği cevapta birçok ülkede workshoplarının olduğu yönünde görüşünü söylemişti. Yani olabilirdi. Ancak aynı yetkili kişi bu workshoplarda Le Cordon Bleu armasıyla kesinlikle şef ceketleri verilmediğini de yazmıştı.

Peki Le Cordon Bleu’nun Lisbon’da ortak olduğu bir okul olabilir miydi? Onu da yetkililer ile görüştük o da yoktu. Anlaşmalı farklı bir okul olsa bile bu ortak okulların sadece ABD içinde Le Cordon Bleu ismini kullanmalarına izin verildiği yetkili ağızdan ifade ediliyordu.

“Workshop” diye tabir edilen o kadorcuk eğitimle bile Türkiye’de Le Cordon Bleu’dan mezun olduğu haberleriyle reklamı yapılabilir miydi? Yetkilinin dediğine göre ABD dışındaki ortak okullarda Le Cordon Bleu isminin kullanılmasına izin verilmiyordu. Yine başka bir yetkilinin dediğine göre de workshoplardan okula ait şef ceketleri verilmiyordu. Yine de elbette tüm bunlar olası ihtimaller olarak değerlendirildi.

Bu kişi 4 sene grand master programı aldığını söylemişti. Hatta Le Cordon Bleu College of Culinary Art’tan mezun olduğu şeklinde kendi sitesi başta olmak üzere birçok yerde yıllarca reklamı yapıldı. Geldiği konuma gelinceye ya da getirilinceye kadar muhakkak özgeçmişinde de yıllarca Le Cordon Bleu mezunu olduğunu gösteren ibareler bulundu. Tüm bunlar çoğu zaman her konuda olduğu gibi bire bin katılarak önemli işletmelere ve kurumlara bile anlatıldı. İnsanlar, hatta profesyonel kurumlar diye tabir edebileceğimiz işletmeler kandırıldı. Üniversiteler bile kandırıldı. Kısacası yetkili ağızlarla yaptığım görüşmelerde bu sonuçlar da söz konusu kişinin aleyhineydi. Kendisinin lehine olabilecek olan tüm seçenekleri araştırdım ve yetkili isimlere sordum. Ancak ne üzücü ki kendisini doğrulayacak tek bir delil bile elde edemedim.

Son günlerde de Le Cordon Bleu yetkililerinden güncel olarak teyit ettiğim hususlar, ilgili kişiyle olan 2012 yılındaki yazışmamızı tamamen bir kez daha şu sözlerle yalanlıyordu;

“Lizbon'da hiç okulumuz olmadı. Ve Büyük Diploma (Grand Master değil) 9 aylık bir programdır.

Veri tabanımızı kontrol ettim ve elimizde Rafet İnce adında bir mezun yok.

Kafası karışmışsa ve Büyük Diplomayı gerçekten tamamlamışsa, size göstermesi için 9 parşömeni olmalıdır. Öğrencilere tamamlanan her seviye sonunda sertifika, her üç seviye tamamlandığında diploma ve son olarak her iki diploma tamamlandığında da Büyük Diploma verilir.

Ve Le Cordon Bleu olarak 25 yılı aşkın süredir, öğrenci eksikliği nedeniyle hiçbir okulumuzu kapatmadık.

(Rafet İnce'nin) Le Cordon Bleu'dan mezunu olmadığını söylediğim için üzgünüm.

Saygılarımla,
Kathy
Kathy Shaw”

Yukarıda ismi geçen ve benim ismini hiç anmak istemediğim ilgili şahıs, şahsıma gönderdiği e-postada okulun Lizbon'da olduğunu iddia etmişti. Sözde Lizbon-Portekiz'deki Le Cordon Bleu'nun öğrenci azlığı nedeniyle kapatıldığını da orada ifade ediyordu. Oysaki yetkili ağızlar 25 yıldan fazla bir süredir bu nedenle hiçbir okulun kapanmadığını teyit ediyordu. Yani o dönemde sözde TAFED'in milli takım kaptanı ya da direktörü makamında olan birinin tüm bu sözlerinin uydurma yalanlardan ibaret olduğu anlaşılıyordu. Yetkili ağızların söylediği ve daha da şaşıracığınız önemli detaylar ile önemli bilgiler ilerleyen satırlarda yer alacak.

Bu konudaki tüm yazışmaları, yazışmalarla ilgili olan tutanakları da bugün tüm detayları ile insanlarla paylaşacağız. Sizlerde tüm şeffaflığı ile bunları okuyarak yetkili kaynaklardan da öğrenebileceksiniz. Uzun yıllar önce insanların kandırılmasına ve haklarına girilmesine bir nebze de olsa engel olabilmek adına başlattığım bu mücadele ve bu mücadeledeki araştırma sürecinin ayrıntılarını e-postalarım üzerinden tüm fikirlerimle beraber açıkça da okuyabilirsiniz. Özellikle 2012 yılında Le Cordon Bleu'ya gönderdiğim ve o dönemde kırmızı renkte yazmış olduğum o satırların tamamını da tercüme ederek okumanızı öneriyorum.

Yukarıda önceden de ifade ettiğim gibi, söz konusu kişi takriben insanları 20 yıl kandırdı. Yani mezun olduğunu iddia ettiği 2001 yılından 2021 yılına kadar sözde kariyerindeki birçok şeyi kocaman bir yalanın temeli üzerine kurdu, inşa etti. Elbette bunları tek başına yapmadığına olan inancımda tamdır. Bunlar bir şebeke gibi çalışıyorlar. Hatta bana göre işledikleri suçlara istinaden bilinen bazı grupları bile hatırlatıyorlar. Bunlar da mutfak sanatları alanında o bilinen

suç grupları gibi işlerini yürütüyorlar. Bu yüzden aslında bunlar bazı suç şebekeler için de kullanılan tabirlerle de nitelendirilebilirler. Bunları o şekilde niteleyerek de isimlendirmem yanlış olmaz. Tıpkı önceden de ifşa ettiğimiz bir konuda yorum yazan insanlardan birinin o tarz nitelemeler ve tabirler kullandığı gibi bunlar için bende o tabiri ya da tabirleri kullanabilirim. Bu şebekeye bende o gruplara verilen isimlerle hitap edebilirim. Ancak bugün ben onlar için “Mutfak Sanatları Alanındaki Şebeke” – “Tehditlerle, Baskılarla, Yalanlarla İnsanların Haklarına Girerek Emek Hırsızlığı Yapan, Dolandırıcılık Suçları İşleyen Bir Nevi Suç Şebekesi” demeyi daha uygun görüyorum.

Yine Le Cordon Bleu ile olan yazışmalarım da İngilizce olarak onlara da ifade ettiğim bir hususu da açıkça bir kez de burada Türkçe olarak ifade ediyorum. Ben ilgili yetkililere ilettiğim hususları dilerlerse şahsım tarafından yapılmış bir dolandırıcılık ihbarı olarak ele alabilecekleri hususunu da onlara bizzat ilettim.

Ayrıca tüm görsel delilleri ve orijinal yazışmaları kurumsal sitemiz üzerinden edinebilirsiniz. Görsellerde de kırmızıyla işaretlemiş olduğumuz ve aşağıda da altını çizerek kalınlaştırmış olduğumuz bölümler birçok açıdan ilgili şahsı yetkili ağızdan da yalanlayan önemli hususlardır.

Arşivlerimizde de yerini almış olan yetkili ağızdan en son aldığım yanıtların şu çok önemli satırlarının tercümesini de sizlerle paylaşıyorum.

Kathy Shaw: “Ortak okulların yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'nde Le Cordon Bleu adını kullanmalarına izin verildi. Yani, hayır, Lizbon'da bir kampüs işletmezlerdi. **2004 yılında Ottawa'daydım ve Portekiz'den öğrencimiz yoktu.** Ben oradayken iki Türk öğrenci vardı. Biri ABD'de yaşadı, diğeri Kanada'da kaldı. **1995'ten beri Le Cordon Bleu için çalışıyorum,** dolayısıyla **Lizbon'da hiç okulumuz olmadı desem yanlış olmaz.**

Resmi gördüm ve **ceketi kendisinin yaptığına inanıyorum çünkü Le Cordon Bleu yanlış yazılmış** (Bleu yerine Mavi-Blue), hem logonun altında hem de logonun kendisinde. Ayrıca **“Chef de Cuisine” yanlış yazılmış. Öğrencilerin iş yapmak için adı ve logoyu kullanmaları yasaktır.** Başvuru formunu imzalarken buna uymayı kabul ederler. Tüm bu bilgileri Ticari Marka ofisimize ve Kurumsal yöneticilerimize ilettim.” **Kathy Shaw-Le Cordon Bleu**

Artık bu konuda bahsi geçen kişinin kim olduğunu ve yasak olmasına rağmen neleri nasıl yaptığını sizde öğrendiniz. 2012 yılında şahsıma ifade ettiği gibi güya mezun olduğunu iddia ettiği okulla ilgili olarak söylediklerinin yetkili kişilerin ağızından nasıl tekrar tekrar teyit edilerek yalanlanmakta olduğuna sizlerde şahit olmuş oldunuz. Yetkili kişi çok şeyi detaylı olarak anlatıyor. O anlattıklarından birinde de diyor ki **“Öğrencilerin iş yapmak için adı ve logoyu kullanmaları yasaktır.** Başvuru formunu imzalarken buna uymayı kabul ederler.” Yani öğrenci konumunda olan hiç kimse okulda eğitim aldığı sırada kendi adını ve sözde unvanını üniforma üzerinde kullanamaz, bunu yapmaları yasaktır. Bunu okula başlamadan önce öğrenciler doldurdukları formu imzalarken kabul ederler diye de ekliyor.

Şimdi aranızda düşünmekte ve sorgulamakta pek ısrarcı olmayanlar olabilir. Oysaki tüm bunları düşünüp, sorgulamak için ısrarcı olmanıza pek gerek olmaması adına konuyu detaylarıyla işliyorum. Bu yüzden de bu konuları düşünmekte ve sorgulamakta ısrarcı olmanıza gerek yok diye düşünüyorum. Tüm çalışmalarımızı ve tüm bu yazılanları mantığını kullanarak okuyan herkes rahatlıkla gerçeğin peşinden gidecektir. Onlarda muhtemelen neden tüm bunları yıllar sonra bugün yazdığımı ya da açıkladığımı merak edeceklerdir. Bunun cevabı çok önceden yazdıklarım arasında da zaten vardı.

İlgili şahısta dahil: Ben, sektörümüzde “Ustaların ustası, Şeflerin şefi” olarak da birçoklarının çok iyi tanıdığı Zeki Gülyiyen’in oğlu olan Tolgahan Gülyiyen’im. Uzun yıllardan beri bu konular başta olmak üzere benzer birçok önemli hususu özgürce ifade ederek söylemek istememe rağmen hep engellenmiş olan biriydim. Yıllar önce sansürlenmiş, hatta tehditlere ve baskılara maruz bırakılmış biri bunları açıkladığında ya da yazdığında hangi babayiğit çıkıp insanların haklarına girenlere dur diyebiliyordu? Ya da en azından zübüklerin yanlarında yer almamaları icap etmez miydi? Esasen benim kimseden bu zübüklerin karşılarında olmasına dair en ufak bir beklentim de zaten hiçbir zaman kesinlikle olmamıştır. İnsanlar her zaman özgürdür. Ancak zübüklerin zübüklüklerine ses çıkartmayanlar, birçok haksızlığı bilmelerine rağmen adaletsizliklere göz yumarak tepki vermeyenlerde bir gün yaptıkları gibi yapmadıklarıyla alakalı olarak da hesap gününde, mahşer gününde elbette hesap vereceklerdir. Hadi birçoğunun zübüklere ses çıkartmalarını bir kenara bıraktım. Peki daha da üstüne üstlük tüm haksızlıkları bilmelerine rağmen bu zübüklere destek olmuş olanları hatta halen bile destek olanları nereye koyacağız. Onlarda o zübüklerin suçlarına ortak olmuşlardır. Elbette bir gün onlarda bildiklerine rağmen ortak olduklarıyla ilgili olarak yaradan tarafından hesaba çekilirler.

Zeki Gülyiyen dışında sektörümüzde bu gibi konularda dürüstçe, ahlaklıca tüm samimiyetiyle böylesi çarpıklıkları ve adaletsizlikleri dile getirerek insanlarımızı söyleyerek anlatan kaç kişi vardı? Bu soruların cevaplarını da bilen varsa beni de lütfen bilgilendirsin. Eğer ki bunların cevaplarını verebilenler olursa, neden bu meseleleri ifade edebilme özgürlüğüne kavuşmak için türlü cefalara da katlanmak zorunda bırakıldığımı belki bir ihtimalde olsa düşünebilirler. Sonra da belki “Neden şimdi?” gibi sorularının ne kadar saçma ve gereksiz bir düşünceden ibaret olduğunu idrak ederek anlamış olurlar.

Bana neden bunları şimdi paylaştığımı soracak olanlara bende şu soruları soruyorum;

Hangi zübüğe ait olan taraflı, yanlı ve çıkarıcı medya, üniversitesini birincilikle bitiren benim gibi birinin ileteceği kaynaklı bilgileri yayımlayacaktı? Geçmişte yayımlamışlar mıydı? ve Yine Hangi zübüğe ait olan haber siteleri insanlara gerçekleri tüm içerikleriyle, kaynaklarıyla beraber sansürlemeden haber olarak verecekti? Nitekim o dönemde zaten zübükler tarafından tehdit edildiğim ve yazılarımın sansürlendiği bir dönemdi. Zübüklere göre genç, toy hatta güçsüz görüldüğüm ve ezilmeye çalışılarak onların deyimiyle piyasadan silinmek istendiğim bir dönemden bahsediyoruz. Rahmetli Zeki Gülyiyen’i şehit verdiğim bir dönemden bahsediyoruz. Ben ifade özgürlüğümü bile kolay kazanmadım. Çıkmış bazıları hiç emek vermeden 20 yılı aşkın süredir mezun olmadıkları okullardan mezun oldukları yalanıyla insanları kandırıyorlar. Birçoğu

da bunlara göz yumuyor. Maalesef hiç utanıp, sıkılmıyorlar ne kadar da pişkinler. İşte o yüzden tam deyimle zübükler ve hep zübük olarak kalacaklar.

O dönemde bazı sektörel haber siteleri benim gönderdiklerim içinden yayımladıklarının sadece işlerine gelen kısımlarını yayımlıyorlardı. Hatta işlerine gelmeyenleri metin içinde kesip gönderdiğim içeriklerin bir bölümünü yayımlıyorlardı, bir bölümünü ise yayımlamıyorlardı. Zaten sonrasında yazdıklarımın hiçbirinin yayımlanmaması için şebekeler gibi çalışan bazı dernek veya federasyonların uyarılar yaptığını da öğrendim. Yani işleri sadece gerçekleri haber olarak vermek olan, araştırmak olan sözde haberciler, gazeteciler; o şebekelerin başlarında ve içlerinde yer alan sözde duayen, tanınmış şeflerden uyarılar bile alıyorlardı. Sonuç olarak onlara boyun eğiyorlar ya da boyun eğmeleri çıkarlarına da uygun oluyordu. Bu tarz gerçekleri yansıtan kaynakları bulunan konuları asla yayımlamıyorlardı, yayımlattırmıyorlardı. Bugün bile sektörümüzde geneli aynı tas aynı hamam değil mi? O günlerden bu günlere sektörümüzdeki habercilik anlayışında değişen tek şey insanların haber mecralarına sosyal medyadan ötürü bağımlılıklarının neredeyse hiç bulunmuyor olmasıdır. Bu yüzden gerçekler çoğu kez zübüklerin engeline takılmadan haber değeri olacak şekilde insanlarla buluşuyor. Buda aslında habercilik anlamında bizlere her zaman olmuş olması gereken çok önemli bir faydayı beraberinde sağlıyor. Habercilik, gazetecilik kategorisinde içinde bulunduğumuz çağda yaşanmış olan bu önemli gelişme insanların haber alma özgürlüğüne katkı vermiş olan en önemli gelişmedir. Tabi bu gelişmeye rağmen sözde haberci veya gazeteci olduğunu zannedenler gerçek haber değeri olan içerikleri dün olduğu gibi yine görmezden geliyor. Çünkü onlarda kendi zübüklerini yapmaya devam etmek zorundadırlar. Çünkü zübükler gerçekleri konuşmayı hiç sevmezler ve hiç istemezler. Yine zübükler gerçekleri ortaya çıkaranlardan, çıkarmaya çalışanlardan ve hakikati konuşanlardan ise nefret ederler.

Bu konuları, bazı içerikleri, aslı astarı olmayan gerçek sandığınız yalanları bir kere sorgulamaya başlarsanız cevapsız soruların sayıları da artar. Cevapsız soruları araştırdığınızda ise; her şey birbiriyle bağlantılı olarak çorap söküğü gibi gelir. Siz inanmak istediğinize ve başkalarının size göstermek istediği kurgulara inanabilirsiniz. Ancak kandırılmaya razı olmayanlardan da bunlara inanmalarını hatta ses çıkartmamalarını asla bekleyemezsiniz. Sizlerin inanmak istediğinize inanma özgürlüğünüz bulunduğu gibi, hatta sahte kahramanlarla oluşturulan kurguya dayalı büyük yalanlara kanma özgürlüğünüzün bile bulunduğu gibi; işini liyakate göre yapmaya gayret gösterenlerden biri olarak benimde her söylenene inanmama, şüpheyile yaklaşma ve hatta araştırma özgürlüğüm var. Yine tüm insanların bunları haber olarak alma özgürlüğü vardır. Ben bu anlamda sizlerin de istediğinize inanma özgürlüğüne her zaman saygı duyuyorum. Ancak insanları kandıranlara ve insanların haklarına girenlere birçoğunuzun benden beklediği gibi gözümü yumarak asla yaklaşmıyorum. Hiçbir zamanda böyle beklentilere olumlu yaklaşmayacağım. Bugüne kadar hayatımın en zor zamanları diyebileceğim dönemlerde bile çeşitli haksızlıklar yaşanırken türlü tehditlere, baskılara rağmen bile boyun eğmedim. Hayatım boyunca da nefes aldığım müddetçe sektörümüzdeki tüm adaletsizliklere hiçbir zaman göz yumup boyun eğmeyeceğim.

Özellikle gelecekte gençlerimize fayda sağlayacağını düşündüğüm bir konuyu da yazıp onlarla paylaşmak istiyorum.

Sevgili Genç Arkadaşlarım ve Gelecekte Bu Sektörde Emek Harcayacak Olan Genç Şef Adayları;

Sektörümüzde yurt dışı menşeli olarak gösterilip, bazılarının yaptırdıkları haberler içeriklerinin veya özgeçmişlerinin birçoğunun ne derecede gerçek olduğunu hatta dikkate değer haber değeri taşıyıp, taşımadığını nasıl mı anlarız?

Cevap: Size sunulanların ve o haberlerde söylenenlerin çok ender istisnai durumlar haricinde yurt dışında da muhakkak bir kaynağı bulunmak zorundadır. Yurt içinde dile getirilenlerle yurt dışındakilerin tamamen uyuşup uyuşmadığını araştırmak suretiyle mümkünse yabancı kaynaktan teyit etmelisiniz. Yabancı kaynaklarda da bulunan haberlerde yerli kaynaklardan bahsedilip, bahsedilmediğinin teyidini elde edebilmek adına yüzeysel de olsa bir araştırma yaparsanız; her söylenene inanıp kanmazsınız. İstisnai durumlarda ise yurt içinde söz edilen yabancı bir kurum var ise, doğrudan bahsi geçen yabancı kaynaklardan bilgi teyidi yaparak hiç olmayan sahte hikayelere inandırılmaktan korunabilirsiniz. Böyle yaparak yalan, yanlış bilgilerle yapılan reklam haberlerini alkışlamamanız gerektiğinin farkına varabilirsiniz. Kısacası bu yolla zübükler tarafından kandırılmaktan belki bir nebze, belki de tamamen korunabilirsiniz.

Herkese mümkün olduğunca az zübüklü hayırlı bereketli günler dilerim. Yine herkese bir gün dürüstlüğün bedelini ödemededen de huzurlu, mutlu olabilecekleri sağlık dolu hayatlar ve yarınlar dilerim.

En Derin Saygı ve Sevgilerimle

Tolgahan Gülyiyen

